

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Magdalena Grzybek

Protokolant: sędzia przewodnicząca

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu J. D.

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2017 roku w Poznaniu na posiedzeniu

w sprawie skazanego **M. K.**,

z wniosku skazanego z dnia 16 sierpnia 2016 roku o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego

postanawia

1. na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie,
2. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany M. K. był wielokrotnie karany sędownie. Przed sądem okręgowym jako sądem pierwszej instancji był ostatnio skazany wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 13 czerwca 2006 roku, sygn. akt III K 64/06.

Nadto, wobec skazanego został wydany wyrok łączny Sądu Rejonowego – Centrum w Szczecinie z dnia 8 maja 2015 roku, sygn. akt IV K 57/15.

Po wydaniu wyroku łącznego przez Sąd Rejonowy w Szczecinie – Centrum w Szczecinie z dnia 8 maja 2015 roku w sprawie IV K 57/15 M. K. nie był karany sędownie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek okazał się niezasadny.

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 i 2 k.p.k. jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Jeżeli w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu, wyrok łączny wydaje sąd wyższego rzędu.

Mając na uwadze powyższe właściwym do rozpoznania niniejszego wniosku skazanego jest Sąd Okręgowy w Poznaniu, który orzekał w sprawie III K 64/06.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015, poz.396) przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1 (czyli kodeksu karnego) w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie

niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W związku z powyższym znowelizowane przepisy z rozdziału IX k.k. nie będą miały zastosowania w niniejszej sprawie bowiem po dniu wejścia w życie tych przepisów, tj. dniu 1 lipca 2015 roku M. K. nie został prawomocnie skazany żadnym wyrokiem sądowym.

Mając na uwadze fakt, iż po wydaniu wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Szczecinie – Centrum w Szczecinie z dnia 8 maja 2015 roku, sygn. akt IV K 57/15, stan prawny i faktyczny skazanego nie uległ zmianie i co za tym idzie nie powstała możliwość ukształtowania nowej kary łącznej.

W związku z tym należało stwierdzić, iż zaistniała negatywna przesłanka procesowa w postaci stanu powagi rzeczy osądzonej określona w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze postępowanie wywołane wnioskiem skazanego, na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., należało umorzyć, orzekając jak w punkcie 1. postanowienia.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 postanowienia na podstawie przepisów tam powołanych.

SSO Magdalena Grzybek